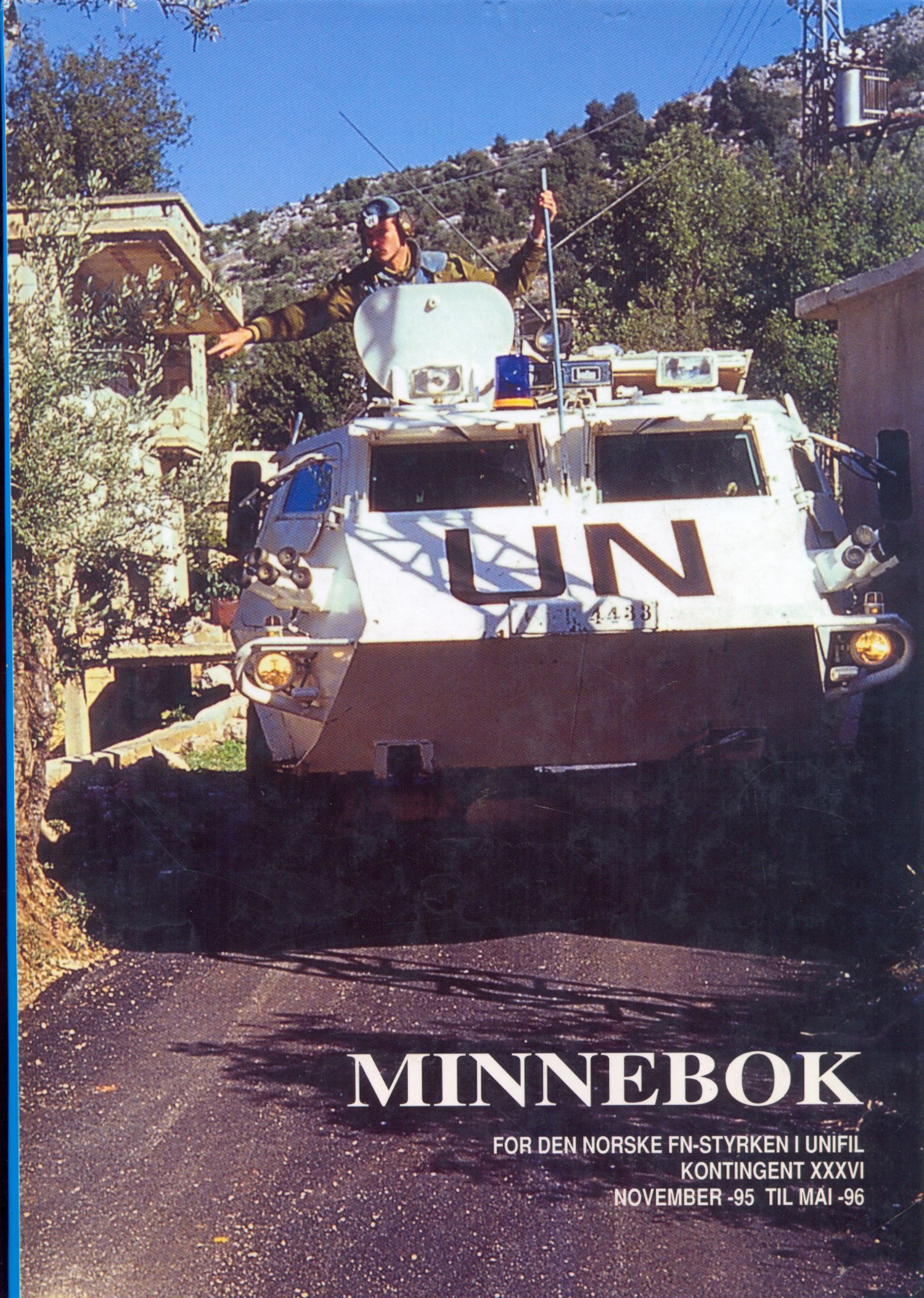

MINNEBOK

FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I UNIFIL
KONTINGENT XXXVI
NOVEMBER -95 TIL MAI -96

MINNEBOK

FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I UNIFIL
KONTINGENT XXXVI NOVEMBER -95 TIL MAI -96

Redaktør:
Rittmester Fredrik Amland

Omslagsfoto:
Fenrik Jørgen Høydahl

Grafisk produksjon:
John Grieg A/S, Bergen/6776

Innhold

	Side:
Til FN-soldatens pårørende	4
Redaktørens hilsen	5
Kontingentsjefens hilsen	6
Hilsen fra presten	7
Hendelseskalender	8–9
Kart over Sør-Libanon	10–11
NAQOURA:	
Norske kvinner og menn i Naqoura	12–15
FMR:	
Norplatoon/FMR	16–21
NMC:	
Hilsen fra sjef NMC	22
NMC 1978–1996	23
Sambandstroppen	24–25
Lagertroppen	26–27
Aggregat	28
Kjøretøytroppen	29–31
Stabstroppen	32–34
NORBATT:	
Hilsen fra Bataljonsjefen	35
Kart over Norbatt AO	36–37
Tilbakeblikk	38–39
S-1 seksjonen	40
S-3 seksjonen	41
S-4 seksjonen	42
S-5 seksjonen	43
Hilsen fra stabskompanisjefen	44
KP-KO	45–46
Trentroppen	47–49
Sambandstroppen	50–51
Pitroppen	52–53
MP	54–55
Forpleiningstroppen	56–57
Hundetroppen	58–59
Saniteten	60–61

	Side:
KOMPANI A:	
Hilsen fra KP sjef/4-3 HQ	62–63
TROPP 1	
4-26 HQ	64
4-26 CP	65
4-25 LL	66
4-25 CP	67
4-27 OP	68
TROPP 2	
4-20 HQ	69
4-2 OP	70
4-2 DLL	71
4-18 OP	72
4-23 OP	73
KOMPANI B:	
4-11 HQ	74–75
TROPP 1	
4-6 HQ	76–77
4-10 CP/LL	78
4-9 CP	79
4-8 HQ	80–81
TROPP 2	
Chebaa	82–84
TROPP 3	
4-12 HQ	85
4-11 ALL	86
4-12 HQ/OP	87
4-13 CP/LL	88
4-14 OP/LL	89
NAVNELISTER	90–103

Til FN-soldatens pårørende

For flere kontingenter siden ble det oppdaget visse avvik i adferdsmønsteret til hjemvendte FN-soldater. Det er derfor blitt utarbeidet en oversikt over de mest vanlige, nevrotiske trekkene:

1 Allerede de første minuttene hjemme vil soldaten begynne å snakke om «sikkerheten». Han vil strekke piggtråd rundt huset og begynne å samle stein som mures sammen i store blokker. Dersom den hjemvendte ønsker å lage konstruksjoner på veien utenfor huset, er det på tide å stanse ham. Forklar med et strengt tonefall at dette går ikke «fordi vi er utenfor blueline!». Han vil ikke slå seg til ro før det blir påmalt «4-» foran husnummeret.

2 Overgangsperioden for soldaten vil gå adskillig lettere om det midlertidig anskaffes et nett til å ha over sengen. Han vil hver morgen riste klær og støvler før han kler på seg. Ha forståelse for de makabre og raffinerte metoder som soldaten bruker når han tar livet av insekter som blir funnet.

3 Den hjemvendte bør den første tiden holdes vekk fra alle butikker og handelsfolk. Etter en stund kan han som en forsøksordning sendes til nærbutikken, men aldri med mer enn 100 kroner. Vær dessuten oppmerksom på følgende;

- Dersom han kommer tilbake uten varer kan det komme av at betjeningen ikke var villig til å prute.
- Dersom han kommer tilbake med fem flasker vann som han betegner som «et meget godt kjøp», prøv å vis forståelse.
- Det samme gjelder dersom han kommer hjem med en pakke på 50 doruller som han febrilsk forsøker å skjule for de andre i familien.
- Instruer betjeningen om at de på ingen måte må klappe den hjemvendte på skulderen og si: «Special price for you, my friend!» Dette kan være farlig!

4 Intime venninner bør være oppmerksom på at soldaten har en uvane med å legge igjen en 100 dollarseddel på nattbordet før han går om morgenen. Ta vare på pengene og gi dem tilbake til soldaten den 12. hver måned.

5 Unngå for all del å spørre soldaten om hvor mange penger han har spart i Libanon, da det så snart emnet blir brakt på bane skjer en forvandling med soldaten: En tidligere staut og stolt norsk ungdom oppløses i tårer og blir en «lallende» stakkar.

6 Vedkommende forbanner enhver antydning om høyt alkoholforbruk i FN-styrkene, og hevder at han har et helt naturlig forhold til øl og brennevin. Dersom soldaten begynner å pusse tennene med blå Smirnoff, bør det gripes inn.

7 Gul saft må ikke under noen omstendigheter serveres. Dersom de allerede har fem liter appelsinsaft stående, bør denne tilsettes rød eller grønn konditorfarge. Det bør også unngås å servere soldaten fiskepinner den første tiden. Pizzabudene vil få enorme salgstall dersom dette skjer.

8 Vær ikke overrasket dersom soldaten på nyttårsaften sitter og teller rakettene som blir skutt opp og noterer retning og nedslag. Tidlig om morgenen den 1. januar vil han stolt komme og gi en fyldig rapport om nattens begivenheter.

9 Dersom den hjemvendte skulle ønske å kjøre bil etter mørkets frembrudd vil han insistere på å få med seg sidemann. Dette er helt normalt. Dersom han tidlig om morgenen sender denne personen til å gå 50 meter foran bilen med et grillspidd, bør dere stanse ham. Dere må være oppmerksom på at han vil betrakte alle gjenstander i veikanten som livsfarlige, og han vil insistere på at disse må sprenges.

10 Ikke vær bekymret dersom soldaten blir stiv i kroppen og hånden føres mot hodet ved synet av hvite biler. Insisterer han derimot på å forfølge militære kjøretøyer eller stanse mercedeser for å sjekke bagasjerommet, er det på tide å sette soldaten i baksetet.

11 I trafikale sammenhenger kan soldatens ytre forvandles fra å være behersket og forståelsesfull til å gjøre ukontrollerte bevegelser med rattet, kjøre fort og uhemmet, tute før alle svinger og tiltale medtrafikanter med uvant kroppsspråk og obschøn tale. Soldaten vil nekte å sitte i annet enn hvite biler. Forsøk på å tvinge han inn i biler med en annen farge, vil medføre at han setter seg kraftig til motverge samtidig som han roper ut at «noen må melde fra til 9».

12 Flere ganger om dagen vil den hjemvendte spørre om posten har kommet. For å få slutt på maset kan de uten videre gi vedkommende en 4-5 dager gammel avis. Han faller da straks til ro.

13 Skulle soldaten være sent i seng en natt, og dermed nekter å stå opp før klokka 12.00, er det bare å si «sovetjenesten utgår pga. inspeksjon», så står han opp og går på jobb.

Det er viktig at dere der hjemme er oppmerksomme på disse forholdene og viser forståelse for at dette er en vanskelig tid for soldaten. Ta han gjerne med på små rusleturer som dere kaller «patrulje». Spør han, så er selvsagt området mine-klarert. Enkelte ganger kan det være nødvendig å ta en brysk tone. Bruk gjerne ord som «ordre» og «klinkende klart». Dersom den hjemvendte argumenterer, er det bare å spørre om det er slik å forstå at han ikke har lest bataljonsordre nr. 139. Det pleier å hjelpe. Forøvrig utgår ethvert tåpelig forslag «med skyhøye kneløft».

Kontingent XXXVI er omme, og det har vært en kontingent med mange begivenheter, men dessverre er de færreste positive. Det norske verkstedkompaniet er i skrivende stund under nedleggelse, og dermed forsvinner en avdeling som har vært her siden begynnelsen i 1978, men som egentlig aldri var så synlig i den norske offentlighet.

I XXXVI satt nordmenn også som vidner til israelernes «operation grapes of wrath» – vredens druer – og de av oss som befant seg i UNIFILs vestre AO fikk også føle denne operasjonen på kroppen, mens Norbatt opplevet en usedvanlig ro i sitt område.

I eftertid får vi alle føle litt ansvar for å holde kontakten med hverandre, for det er kun vi som har vært her som kan forstå og forholde oss til andres opplevelser i FN-tjeneste.

Og dette felleskapet vil alltid være der.

For å låne Knut Hamsuns ord: Sør-Libanon er et sted man ikke forlater uten å ha latt seg prege av det.

F. Amland

Fredrik Amland
Kaptein
presse- og informasjonsoffiser

Kontingentsjefens hilsen

Til dere som nå er ferdig med tjenesten i kontingent XXXVI og snart skal reise, vil jeg benytte anledningen til å sende en hilsen når dere nå forlater oss.

Det er sagt mange ganger før, men kan gjerne gjentas at den profesjonelle måten den norske avdelingen og norsk personell løser sine oppgaver på er av meget høy standard. Dette renommé, både innad i UNIFIL og blant sivilbefolkningen, har hver og en av dere bidratt til å opprettholde. Under mine besøk ved avdelingen, og i samvær med det personell som tjenestegjør ved UNIFIL HQ, er jeg mange ganger blitt imponert og ikke så lite stolt over det ekte engasjement som en «peacekeeper» har blitt stilt overfor.

I perioden er det vel spesielt en hendelse som norsk personell har registret med beklagelse. Det som nok har avstedkommet sterkest reaksjoner er våre myndigheters beslutning om at NMC skal trekkes ut fra UNIFIL. Jeg mener det ikke er en overdrivelse å hevde at NMC er blitt en institusjon i seg selv både i UNIFIL, og i landsbyen Tibnin. Dette skyldes ikke minst at kompaniet har like lang historie som UNIFIL selv, og den evne og vilje som avdelingen har vist til å løse alle mulige (umulige) oppdrag. At kompaniet over tid har utviklet et nært og kjærlig forhold til lokalbefolkningen, vitner ikke minst de sterke reaksjoner som har kommet på beslutningen om nedleggelse. Det blir nå en utfordring for alle som blir delaktig i avviklingen at alt «historisk materiale» blir bragt hjem.

Ett er i hvertfall sikkert, de som skal overta står overfor en formidabel utfordring dersom de skal videreføre den kompetanse, innsats og innstilling til service ovenfor UNIFILs avdelinger som verkstedkompaniet har stått for. Den som nå reiser hjem har med seg i bagasjen mange og rike erfaringer fra tjenestetiden i UNIFIL, på godt og vondt. Gjennom hardt arbeide for å nå felles mål, forsakelser og utstrakt samarbeid med andre fra egen og andres nasjoner, både i og utenfor tjenestetiden, har ihvertfall sikkert gitt erfaringer som kommer til nytte senere i livet. Det kameratnettverk som etableres er av den største verdi. Husk da at vennskap ikke er noe som etableres for alltid. Skal det leve må det pleies.

Takk for innsatsen.
God tur hjem og lykke til med dagene som kommer.

Knut K. Nilsen
Oberst II
Kontingentsjef/ACOS. LOG

Shelter me!

Radio Norbatt har i sitt rikholdige arkiv en CD med «The best of Joe Cocker» På spor 9 finner vi Nick Di Stefano-låten «Shelter me». Den låten har gitt meg mange assosiasjoner siste året. Fra jeg barbent og i bare underbuksa løp i shelter, tilfluktsrommet vårt, første morgenen i Libanon. Det var øvelse, og vi nye skulle drilles i dette. Til jeg nå, i slutten av april 96, i to uker har forsøkt å være i jevnlig kontakt med kollega Gudbrandsen i NMC, som mesteparten av denne tiden har befunnet seg i shelter.

Og nå er det alvor. Dødsens alvor for mange. Raketter styres mot Nord-Israel. Granater og bomber faller ned i Libanon. Og som i de fleste kriger; det går mest utover sivilbefolkningen. Quana-hendelsen kommer antagelig til å sitte fast i oss som har vært her resten av livet. Nettopp fordi den rammet så mange sivile som hadde søkt tilflukt i en FN-posisjon. Shelter me!

Bataljonene i Vestre har hundrevis av sivile flyktninger. Nordmennene i verkstedskompaniet har tilbragt de siste nettene i shelter sammen med et sekstitalls sivile libanesere. Resten av Sør-Libanon er på flukt nordover, på jakt etter et trygt sted å søke tilflukt. Shelter me!

Bataljonsprest Even Sundby med feltkors og norsk flagg på 4-14 platået 1. påskedag 1996.

Og dette er noe de fleste libanesere har vært gjennom de siste 20 årene. Det oppleves meningsløst. Og det setter tankene i sving på mange områder. Noen ganger hadde det vært lettere å være ateist, så jeg slapp å lete etter Gud i alt som skjer. Jeg møter også mennesker som synes å ha et like sterkt livsfundament som jeg, uten Gud. Og opplever dyp respekt for dem.

Likevel holder jeg fast ved troen på Gud som lider med mennesker som lider. Gud som skaper hvert enkelt menneske med unik verdi, til det gode livet i Guds verden. Gud som elsker hvert enkelt menneske og som vil inkludere alle i samtale og samfunn. Gud som gir livet et fundament og en trygghet som holder også når livet trues.

Et tema som stadig gjentas i Den Gode Bok. Salme 36,8; «I skyggen av dine vinger, Gud, søker menneskebarna ly.» Og som stadig går igjen i salmeskatten vår; «Bred dina vida vingar, o Jesus øver mig, och låt mig stilla vila, i ve och vel hos dig. Tag i din vård och hegnad, oss alla, stora, små. Och låt i frid oss åter, til nattens vila gå.» En bønn som går til Gud fra mennesker over hele verden. SHELTER ME!

Even Sundby

Major Sundby
Prest

Hendelseskalender

Kontingent XXXVI

Aktiviteten i kontingenten var stor. I februar ble det registrert det høyeste aktivitets-nivå hos motstandsgruppene siden sikkerhetssonen ble etablert i 1985. Det har vært flere alvorlige episoder i UNIFIL i løpet av disse 6 månedene.

NB! Deadline for denne siden var 24. april 1996. Dette betyr at hendelsene i kontingentens siste måned ikke er med her.

5. DESEMBER

IDF skjøt seks 175 mm artillerigranater inn i Norbatt, med nedslag ved 4-19. Norbatt hadde ikke personell i dette området under skytingen.

6. DESEMBER

Sammenstøt mellom IDF og Amal ved DFF 109. 1 IDF-soldat ble drept og 5 såret. Amal mistet 2 drepte og 1 såret.

10. DESEMBER

En Norbatt-patrulje fra Tropp 2/Kp A i Blat ble beskutt med flechette-granater av minst 2 israelske Merkava stridsvogner på vei tilbake til 4-21HQ ca. kl. 01.00. 3 nordmenn ble såret i angrepet. Episoden skapte bølger både i UNIFIL og internt i IDF. Nordmennene ble fraktet til POLMEDCOY i Naqoura, og var tilbake i tjeneste nærmere jul.
Alle 5 patruljemedlemmene ble senere tildelt medaljen for edel dåd av Forsvarssjefen.

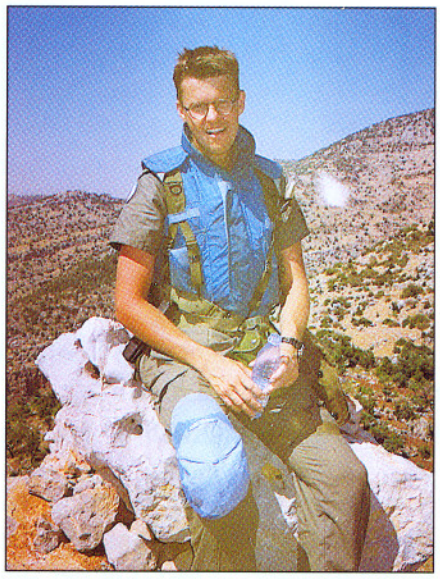

20. DESEMBER

4 Amal-soldater ble drept da de støtte sammen med en IDF-patrulje i vestre Finbatt, nær DFF 34. Amal begynte å komme på banen igjen, etter å ha vært ute av den aktive motstandskampen siden 1992.

29. DESEMBER

1 sivil ble drept og 5 hardt såret da IDF gjengjeldte et angrep med å skyte flechettegranater inn i landsbyen Qabrika i GBT. Hizballah svarte med å sende 12 katusjaraketter mot Kiryat Shmona.

Israelske og syriske diplomater startet freds-forhandlinger i USA.

25. JANUAR

2 soldater fra Pitroppen ble beskutt av IDF-soldater under en øvelse på PV-92. 25 skudd slo ned bare få meter fra soldatene.

27. JANUAR

4 soldater fra palestinske PFLP-GC ble drept da de prøvde å infiltrere ICA vest for Norbatt.

28. JANUAR

En bilbombe, kjørt av en Hizballahsoldat eksploderte (for tidlig) ved DFF 42. Ingen andre ble skadet i eksplosjonen.

2. FEBRUAR

Fem artillerigranater fra DFF 53 detonerte ca 150 m fra en Norbattpatrulje ved A1M, som umiddelbart ble evakuert ut av området.

Bare timer senere detonerte nye 3 granater i nærheten av en Norbattpatrulje i samme område.

5. FEBRUAR

En krangel mellom Amal- og Hizballahtilhengere i 5-13 i Nepbatt endte med at 2 Nepbattsoldater (som kom for å megle) ble beskutt. Splintvesten reddet en av dem, den andre unngikk å bli truffet.

16. FEBRUAR

I anledning Hizballahs «martyrdag» ble det gjennomført et koordinert angrep på hele 25 IDF- og DFF-posisjoner. 1 sivil, 1 IDF- og 5 DFF-soldater ble såret. Hizballah fikk 3 mann drept.

Samme kveld avfyrte et israelsk Apache kamp-helikopter ca 20 skudd 30 mm i nærheten av en Norbatt patrulje ved Borhouze.

20. FEBRUAR

En motorisert hangglider med en selvmordsbomber fløy inn i en høyspentskabel nær Ghanbatt. Hanglideren var på vei mot Israel.

21. FEBRUAR

Den israelske etterretnings-agenten Ahmed al-Halaq ble kidnappet av 5 GSS-medlem-mer og smuglet ut av ICA til Beirut. Sjefen for Gendarmeriet i Marjayoun var også innblan-det. 3 av disse kom seg ut av ICA, mens de 3 andre ble arres-tert av Shin Beth agenter fra det israelske sikkerhetspolitiet. IDF- aksjonen inkluderte bl.a en razzia i to hus i Ebel es-Saqi.

23. FEBRUAR

Harde kamper mellom IDF og Hizballah i Iqlim al-Toufah regionen nord for Norbatt. Det ble ikke meldt om tap.

2. MARS

En IDF-patrulje på den israel-ske grensen ble tatt i bakhold av Hizballah. 4 IDF-soldater ble drept og 9 såret i den for IDF alvorligste enkelthendelsen i kontingenten.

10. MARS

En roadsidebombe eksploderte mot en IDF kolonne i Kfar Kila like ved grensen. 1 IDF-soldat ble drept og 4 såret.

13. MARS

Hizballah angrep hele 17 for-skjellige DFF-posisjoner i løpet av dagen. 2 Hizballah-soldater ble drept, og 4 sivile såret i kampene.

14. MARS

5 sivile biler fulle av IDF-solda-ter ble utsatt for et bakholds-angrep fra Hizballah nord for PV 88. 8 IDF-soldater ble såret, 2 alvorlig.

15. MARS

2 PPK'er fra IDF kjørte til Borhouze, hvor de ble i nesten 2 døgn, ifm IDF's søksoperasjon etter angrepet 14 mars. Norbatt blokkerte veiene for ytterligere IDF-trafikk, og forstyrret IDF-avdelingen så mye det lot seg gjøre.

20. MARS

En IDF-kolonne ble angrepet av en selvmords-bomber fra Hizballah. 1 IDF-soldat ble drept og 5 såret.

30. MARS

2 sivile ble drept av IDF i Nepbatt fordi de ble feil-identifi-sert som AE.
Samme kveld svarte Hizballah med 26 katusja-raketter mot Israel. 1 israeler ble såret.

8. APRIL

En roadside eksploderte i Brashit i Irishbatt, og drepte 1 og såret 3 barn. Hizballah la skylda på IDF, og avfyrte dagen etter 30 katusja-raketter mot Israel. 13 mennesker ble såret.

10. APRIL

Et bk-angrep på PV 13 drepte 1 og såret 2 IDF-soldater. 1 IR-soldat ble såret.

11. APRIL

Israel innledet Operasjon «Vredens Druer», med flyangrep i Bekaadalen, Beirut og Sør-Libanon. I løpet av de første 2 ukene var det skutt ca. 19.000 artillerigranater. IAF hadde fløyet ca. 1.300 sorties. Hizballah hadde skutt ca. 900 katusja-raketter mot ICA og Israel. Tapstallene var store, ca. 160 døde og flere hundre sårede, de aller fleste sivile libanesere.

18. APRIL

18 april 1996 ble en av de aller svarteste dagene i UNIFIL's 18-årige historie. IDF skjøt 5 artille-rigranater som slo ned i Fijibatt HQ i Qana, hvor 5-600 sivile flyktninger hadde søkt tilflukt. Nedslagene førte til en massakre hvor de foreløpige tapstallene lå på 102 døde og over 100 sårede.

KONKLUSJON

Kontingenten har jevnt over vært aktiv, med unntak av januar, da det var fredsforhand-linger mellom Israel og Syria. Operasjon «Vredens Druer», som jeg i skrivende stund ennå ikke ser enden på, er en meget alvorlig utvikling på konflikten i området. Det gjenstår å se hva den munner ut i.

Lars Skaarer Johansen
Kaptein/MIO

UNIFIL Operational boundaries, West and North
UNIFIL Inter Battalion boundaries
Northward extension of Israeli controlled area
UNIFIL area of operation
Israeli Defence Forces
Position temporaire
Observation post
Lebanese Unit
Check point
Base
UNIFIL HQ
SWEDLOG
FRENCHLOG
ITALAIR
COMPOSITE MP COY
OGL
MEDITERRANEAN SEA
LEBANON
ISRAEL
ŞŪR (TYRE)
TRANSIT BASE
Aş Şarafand
AN NABATIYAH AT TAHTĀ
Ar Rashidiyah
Ra's al' Ayn
NAQUQURA
FINBATT
GHANBATT
FIJIBATT
NEPBATT
IRISHBATT
BN HQ
FMR
(SWEDEN)
(GHANA)
(NORWAY)
HIN (OGL)
LAB (OGL)
RAS (OGL)
Ra's an Naqurah (Rosh Haniqra)
Shelomi
Hanita
Elon
Kerem Be'imra
0 1 2 3 4 5 km
0 1 2 3 4 5 mi
The designations employed and the presentation of the material on this map do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the Secretariat of the United Nations concerning the legal status of any country or territory or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers.
MAP NO. 3000 Rev. 33 UNITED NATIONS
JANUARY 1993

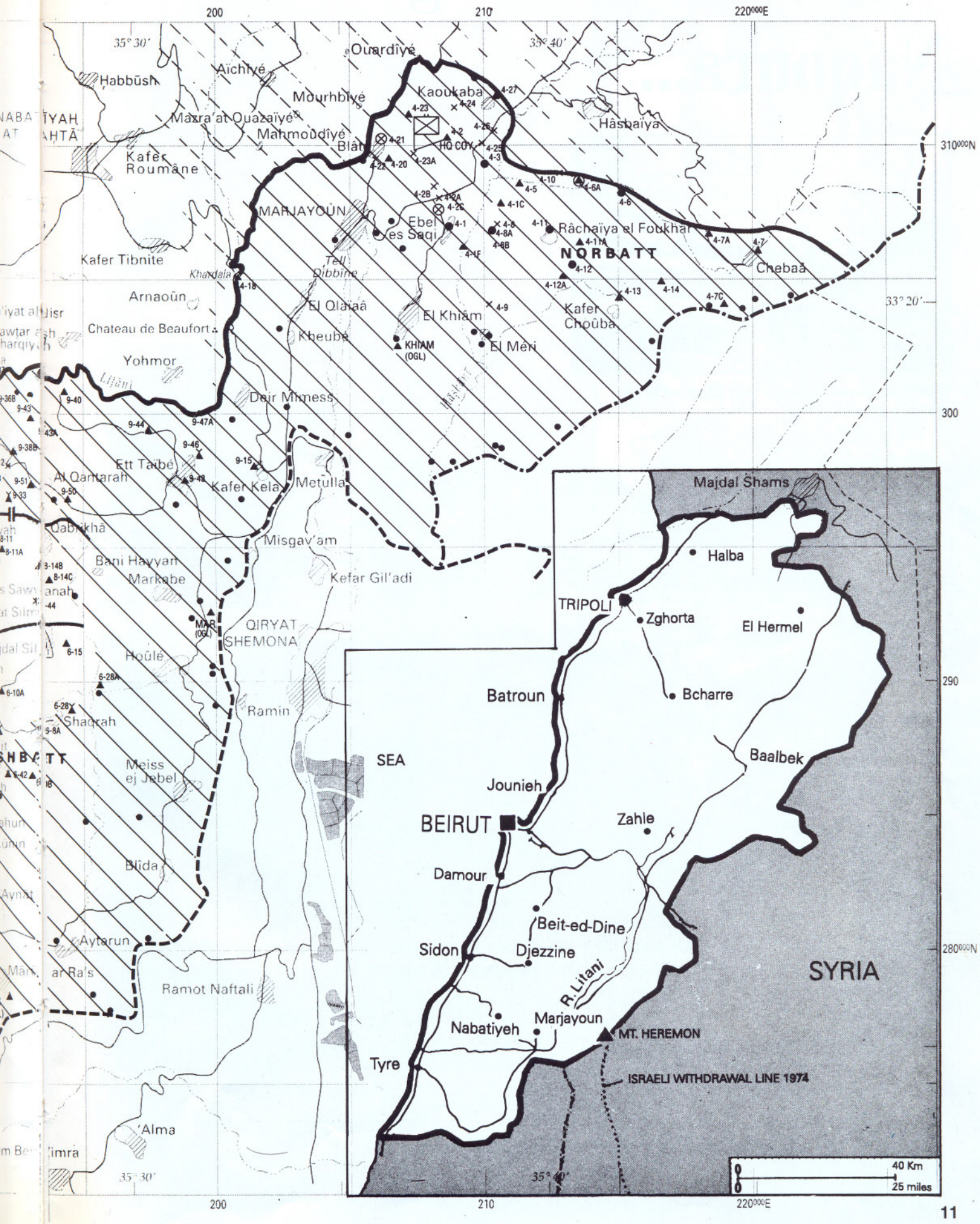
200
210
220000E
310000N
300
290
280000N
35° 30′
35° 40′
33° 20′
Ouardîyé
Aïchîyé
Habbūsh
Mourhbîyé
Kaoukaba
Maxra'at Ouazaïyé
Mahmoudîyé
Hâsbaïya
Blat
HQ COY
Kafer Roumâne
MARJAYOUN
Ebel es Saqi
Râchaïya el Foukhar
NORBATT
Kafer Tibnite
Tell Dibbine
Khaldala
Chebaâ
Arnaoûn
El Qlaïaâ
El Khiâm
Kafer Choûba
Chateau de Beaufort
Kheubé
KHIAM (OGL)
El Mérî
Yohmor
Litani
Deir Mimess
Ett Taïbé
Al Qantarah
Kafer Kela
Metulla
Qabrikhā
Misgav'am
Bani Hayyan
Markabe
Kefar Gil'adi
MAR (OGL)
QIRYAT SHEMONA
Hoûlé
Ramin
Shaqrah
Meiss ej Jebel
Blida
Aytarun
ar Ra's
Ramot Naftali
'Alma
Majdal Shams
Halba
TRIPOLI
Zghorta
El Hermel
Batroun
Bcharre
Baalbek
SEA
Jounieh
BEIRUT
Zahle
Damour
Beit-ed-Dine
Sidon
Djezzine
R. Litani
SYRIA
Nabatiyeh
Marjayoun
MT. HEREMON
Tyre
ISRAELI WITHDRAWAL LINE 1974
40 Km
25 miles

Norske kvinner og menn i Naqoura...

UNIFIL Memorial Grounds med flaggene til de militære bidragsyterne.

UNIFIL HQ er ledelsessentrumet for FNs nærvær i Libanon. I dette høyst internasjonale miljøet har det i denne kontingenten tjenestegjort 37 nordmenn. Oppgaven har vært å betjene de forskjellige nasjonenes operative avdelinger.

HQ i Naqoura ligger vakkert til, like ved Middelhavet, med mange rekreasjonsmuligheter.
Solfylte Naqoura vil nok være målet for mang en tankeflukt på kalde vinterdager som måtte komme hjemme i gamlelandet.

Atle Poulsen, Vidar Songe, Yngve Jessen og Kjell Selnes foran kontingentkontoret.

Nordmenn i Liaison. Knut Østbøll, Jens Næss og Per O. Ødemark fremste arbeidsredskap er bilen.

Vedlikehold av utstyr tar Paul Bergflødt, Ole Tomb, Birger Heyerdal, Steinar Berg, og Solveig Engebu seg av. Knut Larssen er ansvarlig for kroppens drivstoff.

Naqoura C

Viggo Røed, Kjell Lind og Rune Sved samler og videreformidler viktige operative hendelser.

Frank Gran nekter å slippe taket i radaren. Uten den er de egentlig ganske omgjengelige. Vi ser også Bror Melandsø, Johnny Engelsen og Bård Larsen.

a Camp

Når rotasjonen nærmer seg stiger nok tempen noe hos Marianne Vikse, guttorm Haraldseth og Asbjørn Moe. Er det noe man ikke sluntrer med, er det UNIFIL-dimmitenter og eiendelene deres.

Fritid eller tjeneste – i Naqoura trives man uansett, som Petter Lindqvist og Tom Solbakken.

Abir er den virkelige veteranen på Norway House.

UNIFIL HOUSE med Beirut i bakgrunnen. Bjarte Myklebust og Lasse Ganbo.

NORPLATO

FMR Tug of war. Slått med ca. 300 kg av Fijiplt..

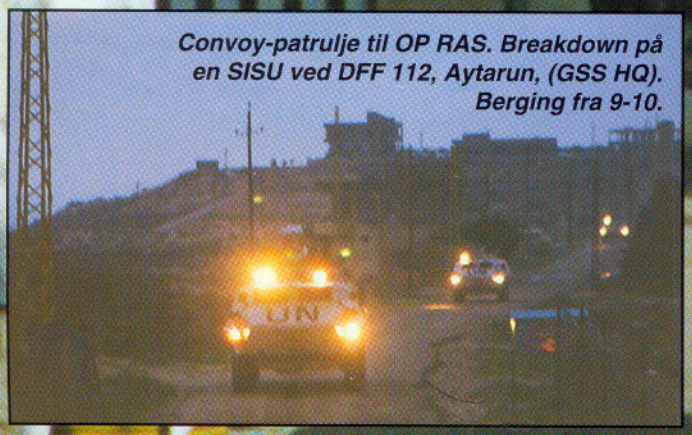

Convoy-patrulje til OP RAS. Breakdown på en SISU ved DFF 112, Aytarun, (GSS HQ). Berging fra 9-10.

T OON/FMR

ICA-patrulje i Vestre AO med 8 SISU'er.

FMR sitt farligste oppdrag. Markørtjeneste.

Force Mobile Reserve (FMR) er UNIFIL's pansrede multinasjonale utrykningsstyrke. Den er direkte underlagt Force Commander. Oppdraget vårt er patruljering, eskorteoppdrag, forsterke og unnsette alle UN-posisjoner i UNIFIL AO og ICA. FMR består av 7 nasjoner (Fiji, Finland, Ghana, Irland, Nepal, Norge og Polen) og er oppsatt på SISU'er (11 stk). FMR er oppdelt i 4 tropper der nasjonene avgir 5 mann som crew til hverandre. Troppene er som følger:
Fiji/Ghan, Fin.Ir/Nep, Ghan/Nor og Nor/Fiji. Det vil si at den norske troppen avgir 5 mann til den ghanesiske troppen og den norske troppen får underlagt 5 fijianere. FMR er lokalisert i Camp Grotle, som ligger i Qana, Fijibatt.
Den norske troppen består av 5 offiserer og 27 korporaler/menige.

Hele FMR i Irishbatt 6-43HQ 26. april

Norplatoons opplevelser i Israel/Hezbollah konflikten 30. mars – 27. april

Den 30. mars eksploderte artillerigranater ved en vanntank like i nærheten av 5-11A, Yatar. 2 sivile ble drept. Dette medførte at Hezbollah avfyrte ca. 30 Katyusah-raketter mot Israel. Etter dette økte spenning- og hendelsesnivå i alle bataljoner, unntatt i Norbatt. Den 8. april ble igjen 1 drept i Shaqra. Her gjengjeldte igjen Hezbollah med Katyusah-raketter mot Israel. Noen av disse avfyringene ble observert av Nor/Fiji som var på patrulje i Nep/Fijibatt. Patruljen så en avfyring av 6 raketter, ca. 300m unna. Patruljen snudde og ble stående i Nepbatt HQ til gjengjeldelsesilden opphørte. Etter dette ventet vi alle på at noe skulle skje.

11. april begynte konflikten på alvor som fikk navnet Operasjon «Vredens druer». På kvelden ble Nor/Fiji beordret ut til Leb-Army pos. i Al-Mansuri junction og Ghan/Nor til Leb-Army pos. ved 6-4. På dette tidspunktet var det kun FMR som var ute på veiene pga. IDF-shelling. På vei fra 1-19 til 1-17 fikk vi en «firing-close» på patruljen da en 155mm gikk av i umiddelbar nærhet. Dagen etter ved retur til camp ble det sluppet en flybombe et stykke bak Ghan/Nor. Oppdraget med å støtte Leb-Army pos. ved Al-Mansuri og 6-4 fortsatte hele perioden. Heldigvis hadde Fin.Ir/Nep akkurat trukket seg ut av Al-Mansuri pos. da en helikopterrakett ble avfyrt og som resulterte i 2 drepte soldater fra Leb-Army.

Ved leavetransport i softskin den 13. april til Naqoura ankom 3 stk. fra Norplatoon 1-23 kun ett minutt etter at et Cobra-helikopter skjøt en rakett mot en «ambulanse». 2 kvinner og 4 barn ble drept i denne hendelsen.

Den 15. april kom Fiji-BMR over en klargjøring av Katyusah-raketter ved 1-20E, Qana. Troppssjef BMR startet å forhandle og ble skutt i brystet. Dette medførte en ildstrid mellom Fiji og Hezbollah hvor noen «small arms» gikk lavt over Camp Grotle. Vi observerte at BMR kjørte rundt i Qana og lette etter Hezbollah. Vi fikk ordre om klargjøring til «call-out», og vi sto klare på vognene for blant annet å eskortere medevac til 1-15 Helipad, men pga. UNIFIL OPS sin sene reaksjon var det hele over når vi fikk «go». Samme dagen så Norplatoon Katyusah-avfyring fra samme sted. En av disse så vi tok feil retning. Den forårsaket «firing close» inne i Naqoura.

Den 24. får en FMR-SISU «firing-close» med 2 stk. 1000 punds flybomber i «Edens Hage» (nå «Vredens Hage») i Ghanbatt. Disse slo ned henholdsvis 10 og 50 meter ifra. Under nedslagene ble vogna kastet i lufta slik at fronten slo ned i bakken og forårsaket at vogna fikk en «knekk» i fronten. Oppå vogna havnet store steiner og jordmasser. Det var et under at ingen av våre finske venner ble skadd.

Under perioden var vi direkte underlagt UNIFIL OPS, så når de forskjellige bataljonene satt i shelter var det opp til oss selv å avgjøre dette. For å kunne utføre oppdragene våre måtte vi se bort ifra «shell-warninger». Under flere patruljer måtte vi stoppe og vente til shellingen var over i det området før vi kunne fortsette. I denne perioden hadde vi flere artillerinedslag og flybomber i nærheten av patruljene, samt overskyting med 12,7 og 20mm.

Camp Grotle ligger mellom byene Qana, Aytit og Siddiqin som alle tre sto på «bombelisten». Disse byene er kjente Hezbollah-byer. Norplatoon kjenner også til at det i nærheten av leiren ligger 4 steder hvor Katyusha ble avfyrt samt et sted hvor BK ble avfyrt. Avfyringsstedene ble jevnelig brukt. Disse tre faktorene medførte at en drone fløy nesten kontinuerlig over området, samt at vi hadde nedslag av artilleri og flybomber hver dag. Mange av disse nedslagene førte til «firing close». Rekorden var 5 flybomber på en dag som ble rapportert som «firing-close». Lufttrykket fra bombene forårsaket at flere vegger og vinduer falt sammen i leiren.

Massakren i Qana 18. april

Da «shellingen» startet i Qana, Fijibatt HQ, lå flere i den norske troppen og «restet», mens andre rapellerte fra vanntårnet. Vi trodde at det bare var ett av de daglige angrepene i Qana. Etterhvert gikk alvoret opp for oss da vi observerte nedslag i og ved Fijibatt HQ. Vi visste at det var ca. 600 lokale libanesere som hadde tatt tilflukt i 1-20HQ.
Selv om vi ligger 1 km fra 1-20HQ kunne vi høre smerteskrikende fra de sårede. Vi iverksatte selv klargjøring av troppen og varslet CO FMR (Oblt. Horvei) om at vi var klare til å dra. Etterhvert kom det inn meldinger om hva som skjedde og vi så at det brant inne i leiren. CO FMR iverksatte, på eget initiativ, «call-out».

Styrken besto av:
- Nor/Fiji 14 nordmenn, 5 fijianere
- Ambulanse 1 ire, 1 neppe, 1 fiji
- Brannbil 1 nordmann, 2 finner
- Lastebil + vannhenger 1 nordmann, 2 irer
  (Denne ble tilkalt etter 15 min.)

Det var i alt 16 nordmenn fra FMR.

Vi var den første avdelingen på åstedet. Vi iverksatte medevac av 3 fijianere, førstehjelp, opprettelse av skadested og brannslukking.

Det lå lik og sårede overalt. Mange i troppen hadde aldri sett ett lik før. Det første som møtte dem når vi gikk av SISU'en var en halv menneskekropp. Vi behandlet mange sårede med stygge skader og fikk evakuert disse med sivile ambulanser/biler. Det var en forferdelig opplevelse og flere måtte brekke seg underveis, men alle stod på videre og gjorde en kjempeinnsats. Etterhvert som de sårede ble fraktet ut iverksatte flere i troppen sperrelinje for å holde pressen unna når de ankom. Vi anmodet UNIFIL OPS om støtte. Etter en stund kom medic-team fra andre bataljoner. Når de fleste sårede var evakuert, ca. 45 min. etter vår ankomst, kom det en hjelpekolonne fra Tyr hvoriblant også 3 nordmenn fra Naqoura var med. Vi fikk kontroll over brannen og begynte å etterslukke og bære lik ut fra det brente huset. 2 flybomber 1 km fra 1-20HQ medførte at Fijibatt beordret «shelter». DCO FMR kalte oss da tilbake til leir. Da vi var tilbake i leir iverksatte vi umiddelbart «debrief», som varte i flere timer. Etterarbeidet med «debriefen» fortsatte over lengre tid.

Etter «debriefen» dro Nor/Fiji til 6-4, mens Ghan/Nor dro til 1-20 HQ for vakthold og sikring.

Senere hadde Norplatoon i oppdrag å eskorterte, samt å gi og innhente informasjon om Qana-massakren til FN's granskingskommisjon.

Fredag 26. april ble hele FMR med 4 tropper kalt ut til Irishbatt HQ, 6-43, dette pga. at UNIFIL OPS trodde at en israelsk framrykking ville komme i dette området. Lørdag den 27. april, kl. 04.00, ble fredsavtalen iverksatt.

Alt i alt var denne perioden lærerik og full av opplevelser. Den var både fysisk og psykisk hard pga. lite søvn, hardt patruljeprogram, eskorter, Katyusah-avfyringer, stadige nedslag og flybomber. Men vi fikk alle noe positivt ut av det.

Flybombe i Qana.

Shaqra, Irishbatt.

Flybombe i Al-Mansuri.

Mobil blomsterkasse. Etter flybombene i «Edens hage», Ghanbatt.

Nord for As-Sultaniyah, Ghanbatt.

Brent bygning, fijibatt 1-20 HQ.

Angrepet på Fijibatt 1-20HQ sett fra Camp Grotle.

Ueksplodert flybombe. «Dirtroad» ved Kafra, Nepbatt.

Leb Army pos. Al-Mansuri junction etter angrepet.

NorMaintCoy XXXVI – Siste kontingent!

Etter 18 års tjeneste i UNIFIL og tilstedeværelse i Tibnin, vil NorMaintCoy den 1. juni 1996 gå over i historien. Vårt oppdrag vil bli overtatt av et polsk verkstedskompani. Dette er selvfølgelig den hendelsen som har stått i fokus; ikke bare i NMC, men også hos norske myndigheter, UNIFIL og lokalbefolkningen.

Beslutningen om å trekke ut NMC ble tatt av norske myndigheter for ca. 1 år siden. Videre ble det besluttet at NMC f.o.m. kontingent XXXVI (1. desember 1995) skulle reduseres fra 159 til 115 mannskaper/befal. Av totalt 115 personer i siste kontingent, har ca. 80% tjenestegjort i to eller flere kontingenter, så dette er et meget rutinert kompani. Dette kommer godt tilsyne i den daglige drift, men er også viktig med tanke på den ekstra belastning og mange nye oppgaver som en uttrekning innebærer.

Utfordringene står i kø, men hovedutfordringen vil sannsynligvis bli:
- Overføring av materiell til norske myndigheter, øvrige norske avdelinger og UNIFIL.
- Overlapping og koordinering med våre polske arvtakere.
- Forholdet til lokalbefolkningen og videreføring av de humanitære prosjekter.

Detter er oppgaver som skal løses samtidig som den ordinære driften skal ivaretas.

Vi i NMC er opptatt av at vi skal reise herfra med en verdig avslutning.
Det å tjenestegjøre i siste kontingent i en misjon er spesielt. Det medfører mye arbeid og behov for koordinering med mange ledd i UNIFIL og hjemme i Norge.

Jeg er imponert over den innsatsvilje, motivasjon og humør som kompaniet viser. Dette er egenskaper som jeg setter høyt, og som vil utgjøre et viktig fundament for en vellykket avslutning.

Kompaniets klare målsetning etter mer enn 18 års tjeneste i UNIFIL, er å reise fra Camp Scorpion og Tibnine med et godt ettermæle og flagget til topps.

Avslutningsvis vil jeg rette en takk til dere alle for den innsats og den vilje dere har vist. Jeg vil også benytte anledningen til å ønske dere lykke til med videre tjeneste i Forsvaret eller i det sivile liv.

Odd Skotnes
Oberstløytnant
Sjef NorMaintCoy XXXVI

NorMaintCoy/UNIFIL, 1978–1996

NorMaintCoy har deltatt i UNIFIL siden opprettelsen i april 1978, og er forlagt i Camp Scorpion, Tibnine. Kompaniet er en selvstendig administrert avdeling under direkte kommando av Force Commander.
Kompaniet har variert i styrke fra 59 til 163 offiserer og mannskap, og 25 sivile fra Tibnine har arbeidet i Camp Scorpion i 12 år.
Kompaniets hovedoppgave er:

* Utføre 2. til 4. linjes vedlikehold på og reparasjon av:

  – Forskjellige typer kjøretøy
  – Aggregater
  – Pumper og småmaskiner
  – Elektrooptisk utstyr
  – Radar- og sambandsutstyr

* Lagre og forsyne samtlige verksted i UNIFIL med reservedeler

* Berging av kjøretøy og utføre tunge løft på posisjoner (T-vegger, aggregat etc.)

* Sende ut instruksjons- og inspeksjonslag til avdelinger i UNIFIL

* Gi humanitær assistanse til lokalbefolkningen i nærområdet

* Sørge for sikring av eget område

NorMaintCoy blir trukket tilbake i juni 1996 etter mer enn 18 år i Sør-Libanon, og blir erstattet av PolMaintCoy.

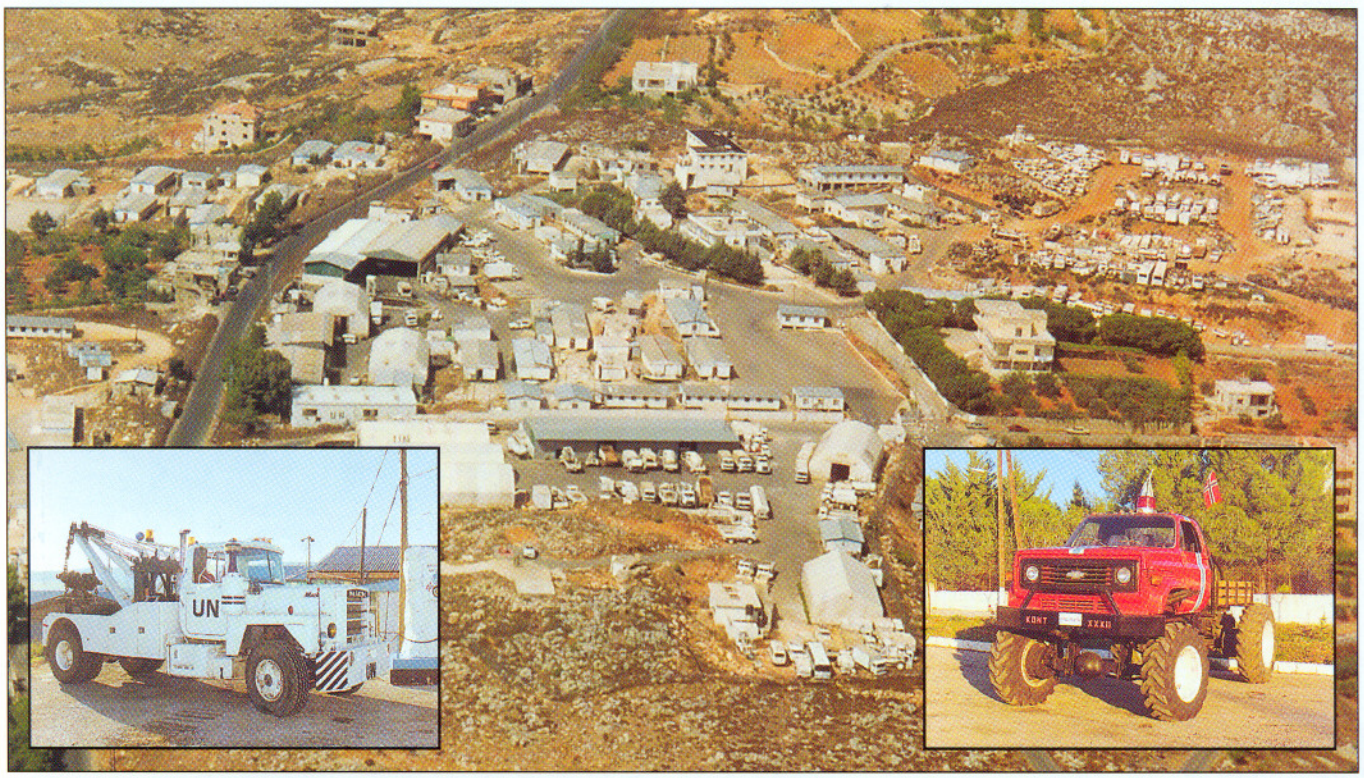

SAM F

SIGNAL AND SURVEILLANCE WORKSHOP

Sambandsverksted.

Mmmoduler.

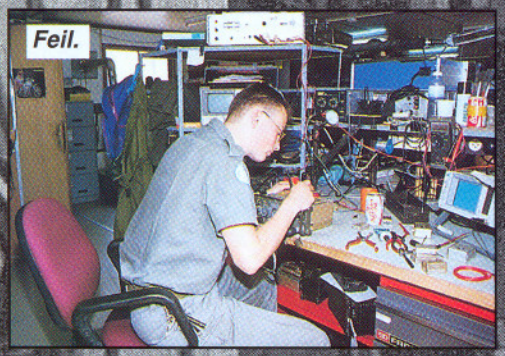

Feil.

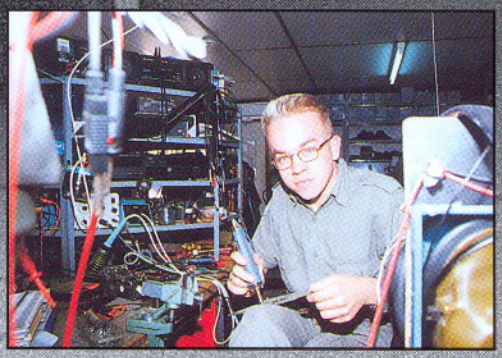

Velferdsutstyr...? Nei, ikke her, nei!

M BAND

Kontroll???

HÆÆÆÆ!!!

Ja, akkurat!

Sjæf!

LAGERTROPPEN

Gutta i ekspedisjonen. Alltid like blide.

Regnskapsseksjonen i vanlig hektisk aktivitet.

Skrot-Karl med en av sine eminente limousiner.

Gurkakrigerne får opplæring i alt fra ekspedisjon til eliminering (av uhøflige kunder). Innsatsen var upåklagelig, tross dårlig vær!

Delehenting ved MPV-Stores, Naqoura.

Gjenvinninga med ansvar for dekk-omlegging på alle tyngre kjøretøy, har alltid nok å gjøre.

Verdifull last på avveie! Hvor ble det av bremsene?

Troppsjefen har ordet:

Lagertroppen i kont. XXXVI har vært den desidert letteste tropp jeg har hatt å lede gjennom tjenestetiden her i NMC. Alle har vist stor faglig kunnskap og stor forståelse for lagerdrift i UNIFIL.
Det har overhodet ikke vært noen problemer å ta tak i på personellsiden. Arbeidet har gått så raskt og effektivt unna at troppsjefen har hatt vansker med å følge med.
I og med at dette er siste kontingent for Lagertroppen NMC, vil jeg ønske alle i lagertroppen, både befal og menige, en utfordrende og givende tjeneste i andre misjoner.
Dette har vært morsomt!

H.O. Holm tr. sjef Lagertroppen XXXVI.